

"Bir Şenlikti Can"

Geçen yıl 12 Ağustos'da yitirdiğimiz Şair Can Yücel'in eşi Güler Yücel, kime Can'ı anlatacak olsa "Bir şenlikti Can" diyor. "Bu yüzden bu şenliğin adı Can Şenliği". Yücel'in dostları, ailesi, onun yüzünü göremeseler bile şiiriyle tanıyanlar enerjisini paylaşmak, çoğaltmak için 18-21 Ağustos'ta Datça'da buluştular.

Datça Belediyesi'nin düzenlediği Can Şenliği'nde konuşan hep Can Yücel'di. Şiirler okudu, dostlarıyla konuştu, şarkılar söyledi, neşelendi, emekten yana nasıl bir dünya istediğini anlattı. Sevgiyle anıyoruz...

Kendi Kentindeki Müzeyi Gezmeyen Kaç Kişi Var Aranızda? Hadi, Müzelerdeki Söyleşiye Buyrun!

Hatay müzesinin geçmişin eşsiz hazineleriyle dolu salonlarını gezen iki kişi, binlerce yıl önce yapılmış mozaiklere bakarak, kendi aralarında konuşuyorlar:

- Nasıl işlemişler böyle ince ince yahu?

- Eee, şimdiki gibi mi, o zamanlar iş yok güç yok, adamlar oturmuş bunlarla uğraşmışlar....

Efes'in binlerce yıl öncesinden kalma olağanüstü tiyatrosundayız. Ayakkabılarının ince topukları taşların arasında titreyen bir kadın, kendini antik tiyatronun basamaklarında sürükleyen kocasına yakınıyor:

- Yeter artık, yukarı çıkıp ne yapacağız, burası da orası da aynı, hep taş hep taş...

Adama ve kadına göre, üzerinde oturduğumuz toprağın binlerce yıllık geçmişini, birikimini yaratanlar, her tarafı taşlarla dolduran, sıkıntıdan

kendini heykele, süslemeye vurmuş, işsiz güçsüz insanlarmış... Bugünün yoksul hayatından geçmişe bakınca, dağların tepesinde bir kartal yuvasına, üç bin kişilik tiyatronun hangi akılla yapıldığını anlamak mümkün değil elbette...

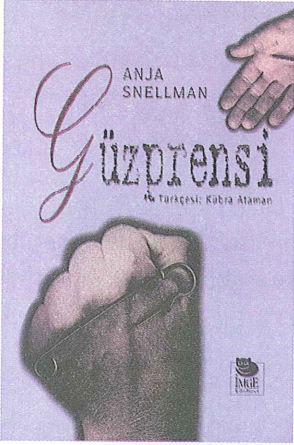
Oysa, geçmişin hazinelerine başka bir gözle bakmak, acı ve sevinçle örülmüş nice öykü anlatır bize. Emeğin gözüdür bu ve konulan her taşın, sert ve parlak dağ kristaline verilen her biçimin, mermere düşürülen her ışığın kendine, emeğe ait olduğunu bilir. Emeğin tarihi müzelerde saklıdır. Müzelerde sergilenen emeğin ürünleri, bu dünyanın bizim ayaklarımız üzerinde durduğunun ve binlerce yıldan bugüne sürekliliği sağlayan yalnız biz olduğumuzun en somut örnekleridir.

Ankara Balgat'ta bir kaç yıl önce bir inşaatın temelinde bir kral mezarı bulundu. İskelet, başında altından tacı, parmaklarında yüzükleri ve çevresinde gözyaşı şişeleriyle nasıl

yatırıldıysa öylece duruyordu. Altını incecek bir yapıya dönüştüren, göz-yaşı şişelerini camdan biçimleyen eller olmasa, herhangi bir iskelet olarak önemsenmeyecek kral, emeğin sayesinde Anadolu Medeniyetleri Müzesi'nde sergilenme hakkını kazandı. Yaşarken olduğu gibi, ölümünden 1400 yıl sonra da varlığını emeğe borçlu.

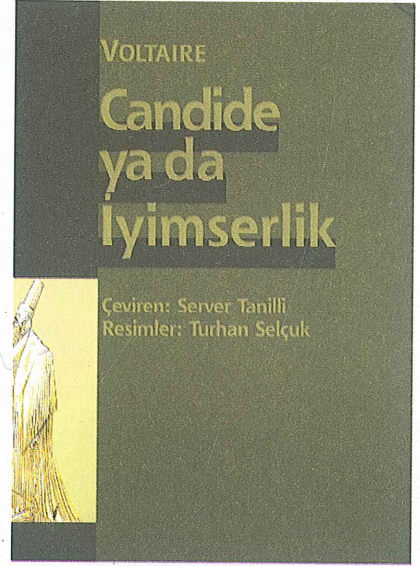
Kadının, "Hepsi taş" dediği Efes'te, diyalektiğin "Güneş her gün yenidir" diyen babası Herakletios'un ayak izleri vardır. Antikçağdan bize, bu dünyanın değişebileceğini muştular. Bizim tarihimize aittir o da...

Bir çoğumuz kendi kentimizdeki müzeleri bile gezmemiştir ya da çocukluk anısı olarak bırakmışızdır onları. Çocuklarımıza emeği anlatmanın en keyifli yollarından biri müzeleri birlikte görmek. Türkiye'nin her ilinde en az bir tane müze bulunuyor ve sayıları her geçen gün artıyor. Müzeler, emeğin gözüyle bakılmayı bekliyorlar.

Güz Prensi
Anja Snellman
İmge Kitabevi

Güzprensi çılgın bir aşkın yıllar sonrasına taşan öyküsü. Anlatıcıyla anlatılan birbirlerinden çaldığı ve onbeş yıl sonra anlatı alanına taşırdıkları bir öykü. Roman, yakın tarihe ışık tutma çabası da taşıyor. Snellman'ın şiirsel bir dil kullandığı ve otobiyografik öğeler taşıyan bu dokuzuncu romanı edebiyat çevrelerinde tartışmalara yol açmıştı.

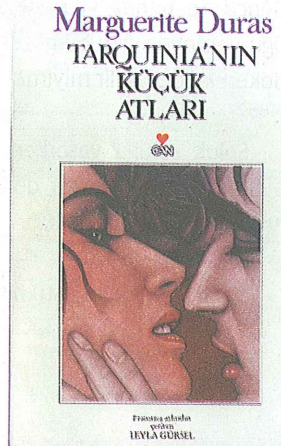

Candide ya da İyimserlik
Voltaire
Adam Yayınları

Server Tanilli'nin çevirisiyle, Turhan Selçuk'un çizgileriyle daha önce Cem Yayınevi'nden çıkan kitap, bu kez yeni boyut ve baskısıyla Adam Yayınları'ndan okuyucuyla buluşuyor. Eser, Voltaire'in kaleminden 18. yüzyılın bir eleştirisini içeren bir roman. Yollara düşen ve tüm dünyayı dolaşan Candide, sonunda bir Türk köylüsünden çalışmanın, emeğin erdemlerini öğrenir. Voltaire cesaretini yitirmemiş bir kötümserdir, daha iyi bir dünya olduğunu sezdirir bize.

Tarquinia'nın Küçük Atları
Marguerite Duras
Can Yayınları

Kitap, Güney İtalya'da bir kıyı kasabasında tatillerini geçiren iki çiftin öyküsünü anlatıyor. Ne derin tutkuların dışa vurmayan sarsıntısı, ne de İkinci Dünya Savaşı'ndan kalmış bir mayının kumsalda havaya uçurduğu delikanlının ölümü, ruhlarını saran uyuşukluğu, sonsuz tatil duygusunu giderebiliyor. Çevirmen Leyla Gürsel, "İnsanın kafasını altüst eden bir kitap" diyor.

Anadolu Kültür Tarihi
Ekrem Akurgal
Tübitak Yayınları

Anadolu Kültür Tarihi, Ord. Prof. Dr. Ekrem Akurgal'ın 60 yılı aşkın süreyle yabancı dillerde yayımlanmış araştırmalarının sonuçlarını ana çizgileriyle anlatan bir başyapıt. Üzerinde yaşadığımız toprakların geçmişini, köklerini anlamak için başvurulması gereken bir kaynak. Ankara'nın göbeğindeki Hitit heykelinin ne anlama geldiğini ve daha bir çok şeyi, bu topraklarda kimlerin, nasıl yaşadığını, yani atalarımızı merak ediyorsanız...

